

DECLARACIÓ D'IGUALADA

Igualada, 8 de juliol de 2005

Reunida a Igualada, en la XIII Assemblea General, l'Associació de Col·lectivitats Tèxtils Europees, ACTE ha aprovat solemnement la següent declaració:

Durant els darrers 12 mesos hem assistit a diversos esdeveniments que han situat de nou el sector tèxtil en el primer front informatiu europeu.

El més important de tots ha estat la definitiva liberalització dels intercanvis tèxtils des de l'1 de gener de 2005, la qual cosa ha suposat una entrada en massa de productes, principalment procedents de la Xina, cap a tot Europa i, en conseqüència, l'agreujament de la crisi d'una part del teixit productiu tèxtil europeu.

Aquesta entrada massiva de productes procedents de la Xina, superior fins i tot a la prevista, va fer que el passat 10 de juny el comissari de Comerç europeu, el britànic Peter Mandelson, negociés un acord amb el ministre xinès de Comerç per a la limitació progressiva d'importacions per a una sèrie d'articles tèxtils d'aquell país fins al 31 de desembre de 2007. Però no és suficient, s'ha de continuar vetllant perquè la Unió Europea repregui els processos de negociació quan ho requereixin les circumstàncies.

Derivat d'aquests fets, darrerament no hem parat d'escoltar, veure i llegir notícies negatives, sovint catastròfiques i en alguna ocasió apocalíptica entorn del sector. S'ha agreujat, doncs, una tendència cap al pessimisme que no pot ser vista des dels territoris tèxtils d'una altra manera que amb gran preocupació.

Així mateix, des de l'ACTE, hem estat participant en el Grup d'Alt Nivell, per reforçar la necessitat que té el sector de vigilar la competència deslleial i defensar la identitat de la producció europea, que compleix els criteris establerts per a les normes fonamentals del treball i els criteris mediambientals.

Des de la Declaració de Biella, ACTE ha estat treballant a tot Europa i en tots els àmbits (comunitari, estatal, regional i local) amb els agents del sector en una línia molt específica: l'impuls de processos de reflexió estratègica en els territoris tèxtils que permeti planificar el futur del sector i alhora del territori en conjunt per afrontar la crisi que afecta una part important del seu teixit productiu.

Es tracta dels denominats **Plans Estratègics Tèxtils Locals**, dels quals ja tenim exemples d'èxit en regions com la Toscana a Itàlia, Nord-Pas de Calais a França, Nottingham al Regne Unit o Hainaut a Bèlgica i als quals recentment s'han afegit nou territoris espanyols i, en un futur pròxim, aquests processos s'engegaran a Portugal.

En aquest moment ACTE vol reiterar que el sector tèxtil i confecció **és un sector de futur**.

Però, per poder aconseguir-ho, ha de competir en igualtat de condicions amb els tercers països en tot allò que concerneix les regles internacionals establertes en el marc de l'Organització Mundial del Comerç.

Com succeeix amb qualsevol sector d'activitat econòmica, el tèxtil i la confecció agrupa una sèrie molt àmplia de negocis, alguns de poc valor afegit, en un món globalitzat; altres de tecnologia punta i amb gran potencial de desenvolupament. Però la reiteració de missatges negatius suposa un gran perjudici per a la imatge del sector en conjunt, de manera que acaba fins i tot resultant complicat emplenar les nostres escoles tècniques, aconseguir finançament dels bancs o aconseguir acords estratègics amb altres sectors.

Amb la incorporació de la planificació estratègica, des dels territoris, es vol donar la volta a aquest discurs i fer èmfasi en les oportunitats que existeixen: els teixits tècnics, les marques, la mateixa obertura del mercat xinès, amb una incipient (i molt nombrosa) classe mitjana-alta interessada a adquirir productes europeus de qualitat, etc.

Per treure el màxim profit de les oportunitats és necessari que les empreses que encara no ho han fet s'enfrontin al necessari canvi de model que les faci ser més competitives en el mercat globalitzat. Les receptes ja les coneixem: més dimensió, més innovació i més internacionalització.

En aquest trànsit del model productiu del sector hi ha qui guanyarà i qui perdrà, ja que la transformació de les empreses del sector en conjunt suposarà, amb tota seguretat, un canvi en la seva dimensió. Menys empreses, però més grans i competitives. Menys treballadors, però més qualificats i amb una ocupació de millor qualitat. Aquí és on els territoris, on es troben les empreses i les persones, hem de treballar amb més intensitat per ser capaços d'oferir alternatives que generin noves activitats i nous llocs de treball amb millors perspectives de futur.

ACTE, en l'actual escenari, es proposa avançar en el proper període, per a la **consecució dels següents objectius:**

Amb referència al comerç internacional:

- Impulsar i definir una proposta per a la introducció d'una etiqueta d'origen obligatòria que asseguri la traçabilitat dels productes tèxtils tal com s'expressa en el document annex anomenat "Manifest del Made in".
- Impulsar la lluita contra les falsificacions, el dúmping econòmic, social i ecològic, defensar la propietat intel·lectual, afavorint un procés de desenvolupament global i sostenible, en oposició a formes de competència anòmales dels mercats.
- Reiterar el suport a una zona de lliure comerç euromediterrània que permeti en aquest espai econòmic competir en millors condicions amb altres zones del planeta.
- El seguiment de les importacions dels productes de tercers països, en particular procedents de Xina, amb referència als productes que no estan inclosos en el recent acord de la Unió Europea amb la Xina, perquè, si es donen les condicions objectives recollides a l'Organització Mundial de Comerç, es valori la possibilitat de sol·licitar l'activació de les clàusules de salvaguarda, així com vigilar que es determini com s'efectuaran els controls a les importacions en els estats membres

Amb referència a les polítiques de suport al sector:

- L'extensió dels processos de planificació estratègica al conjunt de territoris membres de la xarxa, buscant els suports necessaris, tant a escala europea com estatal, per fer-ho possible.
- La incorporació de les mesures proposades als plans estratègics que, des dels diferents àmbits, puguin ser convenientment finançats i portats a la pràctica en un termini de tres anys.
- El desenvolupament de polítiques per a la competitivitat del sector tèxtil i de la confecció, mitjançant la promoció de programes integrats per a la inversió en investigació, innovació tecnològica, organitzativa i comercial.
- Una acció decidida i continuada de lobby davant les institucions europees perquè el futur, incert a dia d'avui, dels Fons Estructurals empari les necessitats del sector tèxtil-confecció i dels territoris pel que fa a la competitivitat, la recol·locació dels excedents laborals i la dinamització de sectors alternatius. I que això tingui lloc en forma de programes específics d'iniciativa nacional i europea, així com que s'aconsegueixi reservar el 2 i 5% dels Fons Estructurals per als futurs objectius de convergència i competitivitat en situacions sobrevingudes de tancament d'empreses en territoris concrets de la Unió.

I, en conseqüència, i per reafirmar el compromís amb tot el que anteriorment mencionat totes les institucions que integren ACTE decideixen fer aprovar aquesta declaració pels plens i/o òrgans de govern que corresponguin.

TRANSPARÈNCIA I TRACABILITAT

El Manifest del Made In

Demaneu que la Unió Europea introdueixi l'obligació d'indicar amb el "Made in" el país en el qual s'han fabricat tots els productes que circulen a Europa.

El "Made in" és obligatori als Estats Units des de 1930, al Japó des de 1962 i des del 2005 fins i tot a la Xina, mentre que a la Unió Europea és l'únic mercat en el qual aquesta obligació no existeix.

La indicació del país en el qual s'han realitzat les fases essencials de la producció donen al consumidor informació directa sobre el compliment dels drets fonamentals del treball i del respecte per les clàusules mediambientals dels productes, garantint la seguretat en el lloc de treball i dels consumidors.

Sense el "Made in" obligatori, els ciutadans europeus estaran afectats: els consumidors perquè no poden distingir i, per tant, escollir i avaluar el preu de venda dels productes i els productors i treballadors, perquè no tenen la capacitat de demostrar que els productes han estat produïts seguint la legislació nacional de cada país europeu.

Als països europeus, cada percentatge de pèrdua en el sector manufacturer correspon a una pèrdua de llocs de treball i de producció de producte interior.

Sense el "Made in" obligatori continuaran havent les triangulacions comercials que enganyen el consumidor sobre el país de producció real.

Sense el "Made in" obligatori, els països europeus es quedaran sense una base jurídica per reaccionar de forma eficaç davant els fraus i les falsificacions d'origen.

Sense el "Made in" obligatori el mercat europeu continuarà sent poc transparent i la indústria europea haurà de continuar lluitant en desigualtat de condicions contra la competència deslleial.